

La frase
del dia

“Ser català no té res a veure amb la sang”

Artur Mas, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

A la tres

Xevi Xirgo xxirgo@elpuntavui.cat

Molt soroll per a res

Avui, vostès ja ho saben, més d'un milió i mig de ciutadans, que són els habitants que té la capital catalana, estaran pendants, tots, de les primàries del PSC a Barcelona. Bé, potser només n'estaran pendants uns quants centenars de milers. O, no ho sé, potser només uns quants milers; a banda, és clar, del col·lectiu de pakistanesos. La qüestió és que avui hi ha primàries a la ciutat de Barcelona perquè el PSC sàpiga finalment si el seu cap de llista a les properes eleccions municipals serà Jaume Collboni o Carmen Andrés. Quan el 2011 el PSC va haver d'escollir entre Jordi Hereu i Montserrat Tura, la ciutat s'hi va abocar i a les primàries van participar-hi quatre mil persones. Un èxit. Ara, aquest cop, amb cinc candidats potents i un PSC expectant, ja

“Avui més d'un milió i mig de ciutadans estaran pendants de les primàries del PSC

s'ha vist que la primera volta ha estat espectacular i hi van participar 7.500 ciutadans. Un 0,5% del total dels barcelonins, per dir-ho d'una altra manera, col·lectiu de pakistanesos inclòs, van anar a votar. Ja es veu, que avui hi haurà una participació espectacular. La veritat és que, encara que no els ho sembli, entre que es facin primàries o que no se'n facin, jo potser encara pre-

ferexo que se'n facin. Perquè el marge de sorpresa, per petit que sigui, encara és més gran que no pas quan els candidats són escollits a dit per l'aparell del partit. Però la qüestió és, em sembla, per què les fan, les primàries? No deu ser que els partits, sí que és cert, s'han adonat que alguna cosa els falla? Que no podien triar els candidats a dit, que això ara ja fa lleig, i que per això s'han empescat un sistema que sembla qui sap què? No deu ser que les primàries són un sistema per fer veure que tot canvi quan de fet no canvia gaire res? I que, en realitat, el que hauria de fer el PSC, i tots els partits, és aprovar una llei electoral d'una vegada? Que jo pugui marcar a la papereta de vot els candidats de la llista que vull, i que no me l'hagi d'empassar tota? Per què, PSC, no vols una nova llei electoral?

EDITORIAL

Un centenari en un moment clau

El nostre país recorda aquests dies la Mancomunitat de Catalunya, quan fa cent anys –era l'abril del 1914– que fou creada aquesta institució que, amb només deu anys d'existència i minsos recursos i competències, va ser capaç de desplegar una àmplia obra de govern. Creada a partir de la unió de les quatre diputacions catalanes, de la Mancomunitat de Catalunya, dirigida primer per Enric Prat de la Riba i més tard per Josep Puig i Cadafalch, cal lloar-ne la seva capacitat per suplir a bastament la falta d'inversió de l'Estat al país en molts àmbits i incidir, juntament amb la creació de nombroses infraestructures, en la importància de la cultura, la llengua i l'ensenyament. Per aconseguir-ho, la Mancomunitat va saber envoltar-se dels millors en totes les especialitats sense tenir en compte la seva procedència, amb noms com ara Pompeu Fabra, Antoni Rovira i Virgili o Eugeni d'Ors. Tot de personalitats que van contribuir a construir un llegat que encara perviu, amb institucions com per exemple l'Institut d'Estudis Catalans, la Biblioteca de Catalunya, el Museu de Ciències Naturals o l'Escola Industrial.

Des d'Espanya, però, no es va voler entendre –com passa encara actualment– la singularitat catalana, i la institució va ser ràpidament fulminada només d'arribar el dictador Miguel Primo de Rivera al poder. Es va tallar de cop una obra de govern i unes maneres de fer que no lligaven gens amb una Espanya ancorada encara en el segle XIX. Cent anys després, Catalunya és de nou en un moment clau de la seva història, la qual cosa li hauria de permetre recuperar per fi l'autogovern perdut i afrontar la construcció de l'“estat modern i culte” que pregonava la Mancomunitat.

Xocolata espessa

L'Assemblea més positiva

Avui, l'ANC celebra la seva assemblea general a Tarragona. Una trobada que exemplifica a la perfecció l'esperit de la societat civil catalana que continua la seva marxa, lenta però inexorable, cap a la independència del país. En un moment en què la maquinària dels poders fàctics de l'Estat, des dels serveis secrets fins a la premsa, ha premut l'accelerador de la guerra bruta contra el procés, que en el cas de l'ANC inclou amenaces d'il·legalització i mentides i calúmnies contra la seva presidenta, hom podria esperar una assemblea general agra i reactiva, però el que veurem serà una gent que amb alegria i esperança decidirà com farà saber una vegada més al món sencer que aquest país vol ser lliure i sobirà. Els nervis a Madrid no paren de créixer davant l'actitud catalana. Recorren a arguments de sang (ignorants!), tornen a amenaçar-nos amb hecatombes econòmiques i fan spam als eurodiputats amb les fantasies integristes de la FAES, i resulta que el que es troben de la banda catalana no és pas la confrontació que ells busquen desesperadament, sinó un poble alegre i engrescat que s'ho ha passat pipa tota la setmana trobant-se i trobant amics, familiars i coneguts a la gigafoto de la Via Catalana. Sigui el que sigui que decideixi l'Assemblea per aquest 11 de setembre, ens tindran al seu costat. Farem saber al món sencer que el 9 de novembre votarem, per més que al senyor Rajoy li bulli la sang espanyola.

Germà Capdevila

Les cares de la notícia

ALCALDE DE MATARÓ

Joan Mora

Els impostos, a casa

Un total de 180 municipis han aprovat en els seus plens adherir-se a la campanya *Catalunya diu prou* i, per tant, liquidar els impostos a la Generalitat i no a Hisenda. I 70 ja ho fan. Mataró, amb Joan Mora a l'alcaldia, serà el municipi més gran que fa aquest pas després d'aprovar-ho en ple aquesta setmana.

DIRECTOR DE TRAPEZI

Jordi Gaspar

Circ en nous formats

El Festival Trapezi torna a Reus el maig que ve amb la novetat que aposta clarament pel circ experimental, pels nous formats davant del circ clàssic. Fins a 36 companyies hi presentaran les seves propostes en carrers, places i veles; espectacles que barregen amb dansa o arts plàstiques. El circ del segle XXI.

MINISTRE DE JUSTÍCIA

Alberto Ruiz-Gallardón

Més aforats a la llista

Contràriament al que passa a la resta d'Europa, el govern espanyol ha decidit ampliar la llista de persones aforades i ara s'hi afegiran la reina, el príncep d'Astúries i la seva dona aprofitant la reforma de la llei del poder judicial. Més protecció per a la casa reial ara que està en hores baixes.

